

af tidligere Lovgivning om Flyttedags Udsættelse, og vi vil selvsagt, hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, møde disse Vanskeligheder paa ny. At ogsaa den højtærede Justitsminister har været paa det rene med, at han i ret fremtrædende Grad bevægede sig paa gyngende Grund, fremgaar efter min Opfattelse ganske tydeligt af Lovforslagets § 1, i hvis første Stykke man i høj Grad begrænser det Antal Lejligheder, som overhovedet kommer ind under denne Lovgivning i de Bykommuner, som vil benytte sig af den. Den højtærede Minister opstiller her 3 Kategorier af Lejligheder, for hvis Vedkommende der kan blive Tale om en Udsættelse af Flyttedagen. Af disse 3 Kategorier vil jeg tillade mig at pege paa den midterste, som er den, der efter min Opfattelse i denne Forbindelse saa at sige udelukkende faar Betydning, nemlig den Kategori af Lejligheder, som er udlejet til Personer, som først nu staar i Begreb med at stifte Husstand, idet Antallet af Lejligheder, som skal fraflyttes, og som ikke er genudlejede, eller af Tilfælde, hvor den nye Lejer har en anden Lejlighed til sin Raadighed i Tidsrummet indtil 1. December 1925, jo ganske afgjort er fuldkommen minimalt. Med andre Ord, denne Lovgivning foranlediges af Hensynet til Oprettelsen af nye Husstande og til Kravet om Lejligheder til Beboelse for saadanne — det viser ogsaa efter min Opfattelse den Statistik, som findes som Bilag gansketydeligt, at det har været Hovedhensigten. I øvrigt glæder det mig at se, at det her og dér viser sig, at hvis man kunde se bort fra dette Forhold, saa har Boligsituationen i Virkeligheden i flere af de 12 Købstadkommuner, her er Tale om, i den senere Tid udviklet sig paa gunstig Maade.

Der er i § 5 en Bestemmelse om, at Afgørelser, som Kommunalbestyrelsen træffer i Henhold til denne Lov, ikke skal kunne indankes for Domstolene eller for Overnævnet. Jeg nærer nogen Betænkelighed ved paa denne Maade at sætte baade Domstolene og Overinstansen i Huslejelovgivningen til Side til Fordel for kommunale Afgørelser. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, om det ikke var muligt at tage under Overvejelse en saadan Udformning af denne Bestemmelse, som sikrer mod en kommunal Vilkaarlighed, som ganske vist kan være dikteret af Øjeblikkets Vanskeligheder i Kommunen, men som den vedkommende dog ikke ubetinget bør være prisgivet.

Dernæst vil jeg pege paa, at det

Punkt, som kan give Anledning til Vanskeligheder af særlig dybtgaaende Karakter, det er jo dette, som opstaar, naar en Familie flytter fra een By til en anden og har opnaaet Indrejsetilladelse til denne anden By, og da udskydes Flyttedagen dér indtil 1. December. Hvorledes mener den højtærede Justitsminister at kunne overvinde Vanskeligheder, som kan opstaa for saadanne Personer? Jeg havde tænkt mig, at den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale vilde have henpeget paa, at han ogsaa havde sin Opmærksomhed henvendt paa denne Vanskelighed, som er Hovedvanskeligheden ved en saadan Lovgivnings Praktisering. Da den højtærede Minister intet nævnte derom, vil jeg her fremføre denne Side af Sagen og bede Ministeren, hvis han er i Stand dertil, at give Tinget Meddelelse om, paa hvilken Maade han tænker sig at imødegaa de Vanskeligheder, som opstaar i Anledning af det af mig nævnte Forhold.

Det er en ganske overordentlig kort Tid, der levnes Tingets Medlemmer til overhovedet at beskæftige sig med dette Lovforslag, som har givet Anledning til Overvejelser af forskellig Art, og hvorom Meningerne ogsaa er i allerhøjeste Grad delte. Jeg og mit Parti er fuldt paa det rene med, at de Vanskeligheder, som kan følge af en saadan Lovgivning, kan være saa store, at de langt overgaar de Fordele, som man vil kunne opnaa ved den. Paa den anden Side viser det sig, at det Problem, som Lovforslaget beskæftiger sig med, er i høj Grad lokalt begrænset, og derfor maa efter vor Opfattelse den enkelte tage Stilling til dette Spørgsmaal ud fra sin Kendskab til og sin Viden om lokale Forhold og den Opfattelse, som han paa Grundlag deraf har dannet sig om Nødvendigheden af denne Lovgivnings Gennemførelse for denne eller hin Købstadkommunes Vedkommende.

Jeg vil da slutte med at udtale Ønsket om, at den højtærede Minister maa være i Stand til paa de to Punkter, som her er fremdraget, at give fyldestgørende Oplysninger om denne Sag. Hvis det er den højtærede Minister muligt, vil jeg henstille til Tinget og mine ærede Partifæller at tage Stilling til denne Sag efter den Opfattelse af den lokale Fornødenhed, som de enkelte Medlemmer maatte nære. Hvis den højtærede Minister ikke mener at kunne give saadanne Oplysninger til Besvarelse af de to Spørgsmaal, jeg her har stillet, som skønnes at være tilfredsstillende, vil jeg tillade mig at henstille til det